

Âşık Kara

Hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi

- ◆ Âşık Kara Mehmet ◆ Ali Atar ◆ Mustafa Sarı ◆ H. Musa Tuncer
◆ Kazım Gök ◆ Şakir Şükür ◆ Mustafa Kütükçü ◆ Erdal Noyan
◆ Salman Kapanoğlu ◆ Tacettin Şimşek ◆ Tayyib Atmaca ◆ Mustafa Ayvalı
◆ Nurgül Kaynar Yüce ◆ Fatih Kandemir ◆ Halit Yıldırım
◆ Faik Bitirak ◆ Mehmet Pektaş ◆ Mehmet Hartlap

23 sayı 21 Ocak 2020

TOKTUR BEY

◆ Aşık Kara Mehmet

Verdiğin berize budur gayratım,
Bundan başka uyamayon toktur bey.
Üç sepet yumurta sabah kayfaltım,
Teker teker sayamayon toktur bey.

İki lehen pilaf bir yannık ayran,
İster yağlı olsun isterse yavan,
Yanına kesiyon beş kilo sovan,
Yeyon yeyon doyamayon toktur bey.

Üç tencere bamya yerin bişince,
Yirmi tas su içip birez koşunca,
Her yanı sökülür karnım şişince,
Sağlam göynek geyemeyon toktur bey.

Hindiye acımdan çoktan ölürdüm,
Sağ olsun konşular ediyo yardım,
Bir koyundan fazla yemem söz verdim,
Ayıp olur cayamayon toktur bey.

Günde iki çuval unum gediyo,
Avradım her sabah ekmek ediyo,
Bir kazan fasille gönül ye deyo,
Artırmaya kıyamayon toktur bey.

Bazı az geliyo beş kasa hırma,
Yedi ilahnadan yapıyoz sarma,
Onu da mı yedin deye hiç sorma,
Utanıyon deyemeyon toktur bey.

Senede kırk dönüm bostan ekerin,
Benden başka kimse yemesin derin,
Gavını garpızı gabıklı yerin,
Acelemden soyamayon toktur bey.

Bilmem Kara Mehmet nereye gider,
Buyumuş gısmetim buyumuş gader,
Bir günde yediğim işte bu gadar,
Daha fazla yeyemeyon toktur bey.

TERS ÖĞÜT

◆ Ali Atar (Kahyaoğlu)

Bir fakiri soyup donuna kadar,
Almayan insandan hayır bekleme.
Bütün parasını sonuna kadar,
Çalmayan insandan hayır bekleme.

Bir kuyumcu söyle nasıl soyulur,
Dükkanının dibi nasıl oyulur,
Para nerde nasıl neyle sayılır,
Bilmeyen insandan hayır bekleme.

“Gel sen de ye” derler ise “biz gibi”,
Hemen koş git kışın olur yaz gibi,
Bir yetimi tavuk gibi kaz gibi,
Yolmayan insandan hayır bekleme.

Yetti artık dersin çektiğim çile,
Yaptığın her işte olmalı hile,
Biri ağlar iken kahkaha ile,
Gülmeyen insandan hayır bekleme.

Kâhyaoğlu bu öğüdü bir cana,
Ne bir baba verir ne de bir ana,
Kim ne çaldı ise devredip bana,
Ölmeyen insandan hayır bekleme.

A Ş İ K K A R A

Hayâli kayalı hakka dayalı dergi

Yapımcı: *Fayyib Almaca* Yönetmen: *Mehmet Pektaş* Set Amiri: *Halit Yıldırım*

Sosyal Medya Ulağı: *Tuğrul Karahan* Afiş: *Yasin Mortaş*

Muhabbet Adresi: *Onikişubat Belediyesi Sosyal Yardım Müdürlüğü Kahramanmaraş*

Sesleşme: *0535 391 92 50* Dükân: *www.acikkara.com* e-mektup: *acikkaradergietqmail.com*

23. Sayı Ocak 2020 ISSN-0106417 (edergi)

HİKÂYET-İ CEMİL Ü HÂCE*

◆ Mustafa Sarı

Der Sebeb-i Telif

Niyetim kimseyi incitmek değil,
Nadanlara durumu anlatmak gerek.

Kelimeler dilimde zımpara gibi,
İsteyeni enseden parlatmak gerek.

Not ile korkutmak yakışmaz amma
Yüreğini azıcık hoplatmak gerek.

Derse devam etmek herkesin borcu,
Sonunda bu borcu ödetmek gerek.

Ses bilgisi dilin ilk basamağı,
Sesleri dosdoğru çıkartmak gerek.

Belki de en zoru biçim bilgisi,
Hangi ekten neyi türetmek gerek?

Cümleyi görmedin henüz sen daha,
Önce sözcükleri öğretmek gerek.

EAT'den bilmem kaç kere kaldın,
Her sene yeniden aldirtmak gerek.

Köktürkçe, Uygurca... çok uzaklarda,
Sence bunları da kaldirtmak gerek.

Bi-kes sen de sözü uzattın amma
Dün ettiği lafı yedirtmek gerek.

Der Şerh-i Hikâyet-i Cemil

Güzellik uykundan kalkıp dokuzda,
Sabah derslere geç gelirsın Cemil.

Bahane cebinde bozuk paradır,
Her sabah birini verirsın Cemil.

Bir gün lastik patlar; bir gün frenler,
Hep yeni bir sebep bulursın Cemil.

İki bin yılında girdin bölüme,
Galiba, daha çok gelirsın Cemil.

Çalışmak, disiplin onlar da neymiş?
Bu kafayla yine kalırsın Cemil.

Sınav haftasında, o da dolmuşta,
On dakkanı derse verirsın Cemil.

Sen cırcır böceği, ben de karınca,
Daha çok kapıma gelirsın Cemil.

Ne tembeller düşüp kaldı burada,
Umarım, bundan ders alırsın Cemil.

Akranların geldi, bu sene sona,
Ne diye geride kalırsın Cemil?

Elliye razısın, altmıştan memnun,
Yetmişte sevinçten ölürsün Cemil.

Başka hocaları örnek gösterip
İşini çok iyi bilirsın Cemil.

Seni kimseden az sevmedim inan;
Niçin günahımı alırsın Cemil?

Bunca emeğime nankörlük etme;
Korkarım, Allah'tan bulursın Cemil.

Bi-kes der ki çalış, sen de gayret et!
Sonunda çok pişman olursın Cemil.

Görmeden ölürsem seni son sene;
Cübbenle kabrime gelirsın Cemil.

Fatiha okuyup ölü gövdeme;
Belki de inşirah verirsın Cemil.

* Bir tür hiciv sayılabilecek olan bu manzume; ders, sınav notu ya da devamsızlık gibi konularda kendisine haksızlık ettiğimi düşünen ve bunu bir şiirle dile getiren Cemil ismindeki öğrencime cevap olarak kaleme alınmıştır. Kurmaca değildir; şiirde geçen kahramanlar ve olaylar gerçektir. Terekemin tozlu sayfalarında kalmamın, istedim. Bölümü bırakıp meslek hayatına artık bir iktisatçı olarak devam eden Cemil'in de bu saatten sonra rahatsız olacağını sanmıyorum.

ZAMANE HASTALIĞI

◆ Hacı Musa Tuncer

Zaman öyle zaman ki hatır gönül kalmamış,
Dostluk çıkara bağlı menfaate itiyor.
Hele bir tayfa var ki ar, terbiye almamış,
İnsan diyesin gelmez konuştuğça batıyor.

Sakın sanma nezaket adamın umurunda,
Dedikodu, suizan yoğrulmuş hamurunda,
Fitne saçar çevreye bataklık çamurunda,
Bir de ulu ortaya çıkıp caka satıyor.

Amaç kınamak değil dile getirmek dile,
Her şeyi onlar bilir işinin tümü hile,
Gerçeği ispat edip alnına çaksan bile,
İnat edip ortamı birbirine katıyor.

Sorumlu saymadıkça bu gidişten asiller,
Boş gezenin kalfası yetişecek nesiller,
Yoksa ayyuka çıkar cemiyette fosiller,
“İşin özü ne dersen?” Rol kadında bitiyor.

Zamane hastalığı *Tuncer*'in gündeminde,
Kalaslar hızarlara verilsin son deminde,
Yontulsun, törpülensin, insanlık edebinde,
Adam olmaya sade samimiyet yetiyor.

YAZIKLAR OLSUN KÜLÜNE

◆ Kazım Gök

Külleri savrulur halkın başına,
Öldürür gelmeden kırk beş yaşına.
Sebep kanser yazar mezar taşına,
Görmeyen gözüne yazıklar olsun.

Mezarlık taşıyor yoktur duyuran,
Garibanı toprak oldu kayıran,
Canları koparıp yardan ayıran,
Termiğin tozuna yazıklar olsun.

Yıllarca zehirli külü aklayan,
Kararan mevsimi silip paklayan,
Baharı yazları çalıp saklayan,
Politik güzüne yazıklar olsun.

Yeşili kalmadı Afşin oldu boz,
Külbistan ovası öldü kaldı yoz,
Filtrenin yerine bolca salan toz,
Holdingin dozuna yazıklar olsun.

Çelikler firması külü savunan,
“Filtremiz hazır.”la yoktur avunan,
Bu halk eritmezse sizi tavınan,
Onun da közüne yazıklar olsun.

Afşin Elbistan'a ses olsun çağrım,
Külleri savrulurken yanıyor bağrım,
Nefes kesilince başlıyor ağrım,
Susanın sözüne yazıklar olsun.

Afşin'le Elbistan halkı toplansın,
Çoğulhan'a halka kurup kaplansın,
Ayak toprağa kök salıp saplansın,
Çökenin dizine yazıklar olsun.

Filtre temizlerse bölge havası,
Hep beraber yensin Afşin tavası,
Aşıklar toplanıp oyun havası,
Çalmazsa sazına yazıklar olsun.

PIYANGO TALİHSİZİ (En Güzel ve En Kötü)

◆ Sakir Şükür

Geçen gün yolda karşıma iki delikanlı çıktı. İkisi de üniversite öğrencisiymiş. Bir anket yapıyorlarmış:

-“Yardımcı olur musunuz?” dediler.

-“Elimden gelen bir şeyse olayım.” dedim. Bir yere oturduk ilk soru: “Hayatınızın en mutlu günü?” Nasıl sinirlendim, nasıl kızdım anlatamam. Gö-nül kaldır bastonu kafalarını ikiye böl dedi. Neyse ki kendimi tuttum. Söylenerek yerimden kalktım gittim. Gençler oldukları yerde donup kaldılar. Ağzımdan çıkanları duyanlar: “Ayıp ayıp!” “Saçından, sakalından utan!” “Delirmiş galiba!” “Koskoca adam!” gibi sözler ettiler.

Eve varınca düşündüm, çocukların ne günahı var canım! Nereden bilsinler benim hayatımın en güzel gününün aynı zamanda en kötü günü olduğunu. Ama elimde değil, hatırladıkça hem sinirleniyorum hem de içim yanıyor: “Ahh ah!” diye haykırasım geliyor. Yirmi sene kadar oldu. O zamanlar daha emekli olmamıştım. Aşırı derecede şans oyunu düşkünüydim. Toto, loto, tombala piyango, at yarışı ne bulursam oynardım. Peki, kazanıyor muydum? Ancak amorti vururdu o kadar. Çünkü aldım mı seri bilet alırdım.

Bazı zamanlar ipin ucunu kaçırdığım oldu. Birkaç defa karım babasının evine gitti. Her seferinde onu yeminler edip geri getirdim. Haftasına varmadan da yeminimi bozup eskisinden daha fazla oynamaya başladım. Evet, kumar kötü bir alışkanlık ama inanır mısınız benim kumardan başka hiçbir kusurum yoktur. Harama uçkur çözmem, gazino pavyon bilmem, içki içmem. Varsa yoksa üç beş cigara, onun dışında evden işe, işten eve... Emekli olunca işin yerini mahalle kahvesi aldı o kadar.

Yıl 1999. O sene büyük ikramiye tam 1 trilyon. Piyango tarihinde ilk defa büyük ikramiye olarak trilyon verilecek. Bilet gişelerinin önündeki kuyruklar uzayıp gidiyor. Maaşımın yarısını piyango biletine bastım, 20 tane bilet aldım. Her zaman olduğu gibi bu defa da büyük ikramiyenin bana çıkacağını hissediyorum. O sıralar hanımla yeni tanışmış ve bir daha şans oyunu oynamayacağıma söz vermişim. Biletlerimi eve götürmedim, iş yerimdeki masanın çekmecesine koydum. Duysa kıyameti koparacağını biliyorum.

Yılbaşını her sene olduğu gibi televizyon izleyerek geçiriyorduk. Hanım mısır patlattı, meyve ve çerez getirdi. Şarkı, türkü derken piyango çekili-

şine sıra geldi. Hanım bana yandan yandan bakıp çekilişe karşı ne tepki vereceğimi kontrol ediyordu. Açık vermemem lazımdı. Zaten biletler de yanımda olmadığından rahattım. Hanımın gözüne girmek için fırsatı kaçırmadım:

-“Yahu hanım değiştir şu kanalı!” dedim. Eşim gözlerini bana dikti, şaşırmıştı. Kahırlı kahırlı konuştu:

-“Seversin sen böyle şeyleri. Sesini açayım istersen.” dedi. Gayet ciddi bir şekilde:

-“Eskiden olsa belki...” dedim. Eşim benim yılbaşı bileti almadığıma inanmamıştı. Üstüne basa basa sordu:

-“Yani sen bu yılbaşında bilet almadın mı?” dedi. Kendimden emin bir şekilde:

-“Alsam getirir kontrol ederdim.” dedim. Sonra da fındığa fıstığa daldım. Hanım bakışlarını bir süre üzerimde gezdirdi. Benim gerçekten piyango çekilişi ile ilgilenmediğime kanaat getirdikten sonra kumandaya uzandı:

-“Nereyi istersin, hangi kanalı açayım?” dedi.

-“TGRT’yi aç, Mahsun Kırmızıgül çıkacaktı.” dedim. Eşimin keyfi yerine geldi. Televizyondaki şarkılara eşlik ederek keyifli bir yılbaşı geçirdik.

O sene 1 Ocak cumaya denk geliyordu. Hafta sonu ile birleşince üç gün tatil... Ertesi gün tüm gazeteler piyango çekilişinin sonuçlarını veriyordu. Gazete tükenmesin diye sabahdan gidip bir tane aldım. Biletler yanımda olmadığından ikramiye çıkıp çıkmadığını bilmiyordum. Bir ara aklıma bizim dairenin hizmetlisi Yaşar’ı bulup daireyi açtırmak geldi. Üç gün tatil olduğundan köye gideceğini söylemişti. Bunu hatırlayınca markete geri döndüm. Biletleri kontrol etmek için pazartesiyi beklemek zorundaydım. Gazetenin piyango ekini ayırıp bizim bakkal Himmet’e teslim ettim. “Pazartesi gelip alacağım aman iyi bir yere koy.” diye sıkı sıkı tembih ettim. Hazır hanımın güvenini kazanmışken tekrar sarsmak istemiyordum. Neme lazım gazete ekini cebimde falan bulur...

4 Ocak sabahı kalktığım gibi bakkal Himmet’e bıraktığım piyango ekini aldım. Koşar adım dairenin yolunu tuttum. Hemen masama oturup biletleri kontrol etmek istiyordum. Kapıdan içeriye adımımı atmıştım ki Yaşar’ın sesi duyuldu:

-“Müdür Bey herkesi acil toplantıya çağırıyor.” Hayda! Yeni yılın ilk mesai gününde sırası mıydı bu toplantının? Emir demiri keser demişler. Tüm

memurlar müdürün odasına doluştuk. İki saat kadar nutuk dinledikten sonra dağıldık. Aceleyle odama giderken bizim amcaoğlu Mesut'la burun buruna geldik. Ziyaretime gelmiş. Birlikte odama geçtik. Çaylar geldi. Havadan sudan muhabbete başladık. Mesut cebinden bir bilet çıkardı:

-“Kaç gündür bakamadım. Sen gazete almışsındır şunu bir kontrol edelim.” dedi. O an kendi biletlerim aklıma geldi. Ceketimin cebinden gazeteyi çıkarıp önüne koydum. Mesut, listeyi hızlıca taradı:

-“Yine amorti bile yok.” deyip bileti parçalara ayırdı. “Sana çıktı mı amorti?” dedi. Elimdeki bilet destesini masaya koydum. Gülerек:

-“Ben seri aldım, amorti garanti.” dedim. Gazetenin bir sayfasını amcaoğlu Mesut'a verdim. Diğer sayfayı da kendim kontrol etmeye başladım. Biletlerden birine gelince yerimden sıçradım:

-“Allahhh!” diye bağırdım. Elime gazeteyi alıp tekrar tekrar kontrol ettim. Çıkmıştı. Bilettime tam 250 milyar isabet etmişti. Sesimi duyan diğer memurlar saniyeler içerisinde odamın kapısına geldiler. Elim ayağıma dolaştı, gazeteyi buruşturup arkaya attım. Kapıdakiler ne olup bittiğini, neden bağırdığımı merak ediyorlardı.

-“Niye bağırdın, n'oldu?” dediler.

-“Ben, ben, ben bağırmadım.” dedim.

-“Kim bağırdı o zaman?” dediler. Amcaoğlunu gösterip:

-“Bu bağırdı.” dedim. Amcaoğlu itiraz edecek oldu. Ona okkalı bir tokat patlatıp:

-“Ne bağıırıyorsun lan?” dedim. Kapıdakilere saçma sapan kaş göz işaretleri yapıp:

-“Siz gidin ben onunla ilgilenirim.” dedim. Arkadaşlar hiçbir şey anlamamıştı. Sonra elimi kaldırıp “deli” anlamında oynattım. Bunun üzerine kapıdakiler dağıldı. Bu defa da amcaoğlu ayağa kalkıp gırtlığına sarıldı. Boğazımı elinden zor kurtardım:

-“Çıktı oğlum, ikramiye çıktı!” dedim. İkimiz birlikte tekrar tekrar kontrol ettik. Numaralar doğruydu. En büyük ikramiye olmasa da yine de hatırı sayılır bir ikramiye kazanmıştım. Bundan sonra kira derdine, işe gitmeye son... Otobüs dolmuş beklemeye son, bakkaldan veresiye alışverişe son, müdürden, amirden azar işitmeye son, aybaşı beklemeye, taksit ödemeye, utana sıklıkla arkadaşlardan borçlar istemeye hatta kumara bile son be, kumara bile son!

Karımı arayıp müjdeyi verecekken içimdeki ukdeyi hatırlayıp vazgeçtim. En büyük hayalim büyük ikramiyeyi kazanınca parayı sırtıma vurup eve götürmek, her tarafa saçmak ve beni ikiye bir

terk eden karımı paraya gömmekti. Bunu gerçekleştirecektim. Hiç kimseye bir şey demeden daireden çıktım. Bir taksi çevirip Piyango İdaresi'ne gitmeyi düşünüyordum. Amcaoğlu Mesut bir an olsun peşimi bırakmıyordu.

-“Benim araba ne güne duruyor?” dedi. Birlikte gidip bileti ibraz ettik. Çekimizi aldık. Oradan da doğruca bankaya... Bankadaki görevliler meblağ çok yüksek olduğu için parayı ancak ertesi gün hazırlayabileceklerini söylediler. Bankadan çıktık. Mesut:

-“Amcaoğlu bunu kutlayalım.” dedi. Eve gitmeyi düşünürken aklımı çeldi. Geç saatlere kadar hiç alışık olmadığım mekanlarda eğlendik. Eski kulağı kesiklerden olan Mesut, her gittiğimiz yerde hesabı ödedi. Gecenin bir vakti yorgun argın bir otele vardık. Sabah kalkar kalkmaz önce nalbura uğrayıp bir çuval aldık, ardından bankanın yolunu tuttuk. Paraları çuvala doldurduğum gibi sırtıma vurdum. İşte hayatımın en mutlu anları... Bankadakilerin şaşkın şaşkın bakmalarına aldırmadan ihlaya ihlaya yürüyordum. Mesut ucundan tutacak oldu. “Ben taşıyorum.” dedim. Bankadan çıktık. Arabayı epey uzağa park etmiştik. Bir ara çok yoruldu. “İki dakika duralım.” dedim.

Bir otobüs durağına oturduk. Birer sigara yakttık. Mesut hafiften hafiften geçim sıkıntısından bahsetmeye başladı. “Oğlanın düğününde de epey açıldık. Hani şöyle 500-600 milyon olsa...” diye lafı geveledi. Hemen o anda çıkarıp üç beş deste verebilirdim ama zenginliğin zevkini yaşamak istedim. Karşımda kıvrandıkça keyiflendim:

-“Öyle, dedim. Çalışmaya ekmek yok bu devirde.”

-“Çalışmayla olmuyor ki amcaoğlu.” dedi. On beş, yirmi dakika konuştuk sonunda ağzındaki baklayı çıkardı.

-“Hallederiz, sıkma canını.” dedim. O anda karşımda bir kaza olmasın mı? Herkes gibi biz de koştuk. Ben de her gün bir çuval parayla dolaşmıyor değilim ya unuttuymuşum. Çuvalı almadan kalktım. Mesut'un da aklına gelmedi. Kaza basit bir kazaymış. Ölen yaralanan olmadığı gibi arabalarda doğru dürüst hasar bile yok. Ama millete eğlence lazım. Arabaların etrafını çevirdiler. Kimisi “Polis çağıralım.” diyor, kimisi “Aranızda anlaşın.” diyor. Kalabalığın bir kısmı kırmızı hatalı diyor, bir kısmı mavi... Ortalık karıştı, şoförler başladılar kavgaya. Bizim amcaoğlu ayırayım derken arada kaldı. Burnunun üstüne öyle bir yumruk yedi ki sormayın. Burnu kanamaya başladı. Daha da dayak yiyecekti belki asıldım çektim aradan. Cebimden bir mendil çıkarıp burnuna bastım. “Yürü

hastaneye gidelim.” dedim. Arabaya gelinceye kadar kan durmadı. Arabanın yanında bizi başka bir sürpriz bekliyordu. Kapı camı kırılmış, teyp çalınmış. Amcaoğlu burnunun acısını unuttu, “Daha bir hafta oldu alalı.” diye dövünmeye başladı. Sırtını sıvazladım:

-“Amcaoğlu giden teyp olsun bir değil beş tane alırım. Bin gidelim hastaneye.” dedim. O an aklıma çuval geldi. Onun da aklına aynı şey gelmiş olmalı ki birbirimize bakiştık.

-“Eyvah!” dedim. Geldiğimiz yöne doğru fırladık. Mesut koşarken:

-“Nereye bıraktın?” diye sordu.

-“Durakta kaldı galiba.” dedim. Koştuk. Durak karşıdan göründü, caddeyi trafiğe kapamışlar. Etraf boşalmış. Uzaktan polisler görünüyor. Ben ne olduğunu anlamadım. Mesut anlamış:

-“Durun!” diye bağırıldı. Çuval olduğu yerde duruyordu. Ben içimden şükrediyordum. Koşup çuvalımı kucaklamak isterken polisler öneme gerildi:

-“Bombalı paket var geçemezsiniz.” dedi.

-“Ne bombası, o benim! İçinde...” der demez müthiş patlama sesi duyuldu. Yer yerinden oynadı sanki. Ayaklarım yerden kesildi birkaç metre geriye savruldu. Bağırış, çığırış, siren sesleri... Ortalık ana baba gününe döndü. Yattığım yerden iyi kötü doğruldum. Üzerime kâğıt parçaları yağmaya başladı. Bir de baktım ki bunlar kâğıt değil para, hem de benim paralarım. İşte hayatımın en kötü anı... Sonradan durum anlaşıldı. Durakta bizim oturduğumuz bankın altına saatli bomba yerleştirmişler. Bomba kimsenin dikkatini çekmemiş. Benim unuttuğum çuvalı görenler polise şüpheli paket ihbarı yapmışlar. Polis güvenlik önlemi almış, yolu trafiğe kapatmış, bomba imha uzmanının gelmesi beklenirken bom! Benim çuval sayesinde büyük bir facia önlendi ama olan 250 milyara oldu. Hastane, karakol derken akşamı ettik. Ağlaya ağlaya eve gittim. Karım bilet aldığımı anlayınca yine babasının evine gitti. Ertesi gün müdür:

-“Dünden beri neredeydin? Soruşturma açacağım.” dedi. Yalvardım, yakardım, adam insafa gelip beni affetti. Akşam da bir daha kumar oynamayacağıma yeminler edip karımı babasının evinden geri getirdim.

GİDİYORUM

◆ Mustafa Kütükçü

Geldim yalan dünyaya,
Kapıldım çok hevaya,
Hakikati bulmaya,
Azmettim, gidiyorum.

Aradığım öz kendim,
Engelim, nefis bendim,
Güya nefsimi yendim,
Fehmettim, gidiyorum.

Evvel nedir, ne ahir?
Bâtın nedir, ne zahir?
Kullukmuş tek mefahir,
Hatmettim, gidiyorum.

Fıtratımı ihyada,
Gayretim var dünyada,
Kaybolmadan gayıyada,
Nazmettim, gidiyorum.

Hatırladım sözümü,
Hakk'a döndüm yüzümü,
Muhacirim, özümü,
Bezmettim, gidiyorum.

İVEDİ DİRDİMİZ SİVİLCELERİMİZ

◆ Erdal Noyan

Biz yatılı okul talebeleri
Çokça yoksul, biraz ezik, avlanılmaya müsait
Oldukça vatanseverdik veya yurtsever
İkisi birden olamıyorduk

Kızlarına tutuluyorduk sınıfımızın
Halkı veya milleti düşünmekten fırsat buldukça
Gündüzlü beş kıza yazılan yatılı kırk erkek
Bir de İngilizce öğretmenimize

Her zaman değil, arada bir bakıyorduk kızlara
İvedi derdimiz yüz belâsı sivilcelerimiz
En çok vatanı veya yurdu kurtarıyorduk
Çünkü biz kurtarmazsak kurtulamazdı

Davaya da yeter ateşimiz, aşka da
Ne de olsa yeni başlıyorduk sakal tıraşı olmaya
Kız dalaşı diye geçiyordu siyaset kavgaları
Karakol tutanaklarına

Tamirci çırağıyla körükleniyordu kanımız
Çırpınıyordu Karadeniz damarlarımızda
Kurşun eritmeye çağrılıydık ve güneşin zaptına
Kırk birinci çeri olmak da güzeldi

Onlar, bunlar, şunlar ayrımında
Karşıtlara yasak her şey, yansızlara bile
Halkın ve milletin çocukları birbirlerini harcıyorlardı
Yurdun ve vatanın anaları dövünüyorlardı

Bir sürü tek yol, her yolun başka tek yolları
Beğenmeyene Türkçe sözlü hafif müzik
Doğruları vardı herkesin ve yanlışları
Çağ tanığımdır ki insan yanılır.

Bakıyorum da bugün:

Şaşırdım, aldandım, korktum, daraldım fakat
Kendimi satmadım
Övünçle söylüyorum, sömürmedim hiçbir inancı
Kimsenin kölesi de olmadım

Öğrenemedim münafıklığın
Doğru durmaktan daha rağbet gördüğünü
Sever görünmeyi sevmediğimi veya tersini
Dayatamadı hayat bana.

İÇLİ KÖFTEM

◆ Salman Kapanoğlu

İçinde ceviz incisi,
İçli köftem, işli köftem.
Yemeklerin birincisi,
İçli köftem, işli köftem.

Kimi yazar, kimi okur,
İçi kıyma, dışı bulgur,
Suda kaynar fokur fokur,
İçli köftem, işli köftem.

Sofraların baş yemeği,
Çabuk sulayın ekmeği.
Anacığımın emeği,
İçli köftem, işli köftem.

Köfte deyip geçme sakın,
İçlidir kırılır bakın,
Kazanın altını yakın,
İçli köftem, işli köftem.

Sar üçünü lahmacuna,
Mimbarı bağla ucuna,
Severek al avucuna,
İçli köftem, işli köftem.

El bombası gibi biri,
Bahri cevizinden iri,
İçine doldur biberi,
İçli köftem, işli köftem.

İçi yağlı dışı yağlı,
Sıcak sıcak buğlu buğlu,
Fukarının hep hayali,
İçli köftem, işli köftem.

ÇIKARMA -ÇIKARMAM (TERS -DÜZ DEYİŞME)

◆ Tacettin Şimşek

◆ Tayyib Atmaca

Şimşek

Sakin sakın bas her tuşa
Hıncını tuştan çıkarma
Selam ver daldaki kuşa
Öfkeni kuştan çıkarma

Atmaca

Klavyeye dokunurum
Hıncımı tuştan çıkarmam
Kartallardan sakınırım
Öfkemi kuştan çıkarmam

Şimşek

Çıkar gelir birdenbire
Sebepler olur med cezire
Saygıyla yaklaş şiire
Ayağı baştan çıkarma

Atmaca

Atı bıraktım vezire
Gönlüm döndü med cezire
Haber yaptı El-Cezire
Ayağı baştan çıkarmam

Şimşek

Söze vurmak için yama
Süslü kelime arama
Ekmeğini çıkar ama
Şiiri taştan çıkarma

Atmaca

Ferhat'la oldum baş başa
Olduk âleme temaşa
Gülleri işledim taşta
Şiiri taştan çıkarmam

Şimşek

Hem gazisin hem erensin
Adaletle iş görensın
Şairlere işverensın
Kimseyi işten çıkarma

Atmaca

Gönlünü toprağa seren
Gözün yumup dostu gören
Oku çekip yayı geren
Kimseyi işten çıkarmam

Şimşek

Terk etme sevda mülkünü
Sen kendine ver talkını
Bilge Kağan ol halkını
Ötüken Yış'tan çıkarma

Atmaca

Gönlümüzü kucaklayan
Düşlerimizi saklayan
Gönderde rüzgâr koklayan
Bayrağı Muş'tan çıkarmam

Şimşek

Şimşek'im bu nasıl merak
Sen ustasın bense çırak
Düşü düş yurdunda bırak
Gerçeği düştan çıkarma

Atmaca

Atmaca avını bırak
Yeter artık bunca firak
Katlanır derdim artarak
Gerçeği düştan çıkarmam

AMAN HEERİ

◆ Mustafa Ayvalı

Bas gamçıyı ata ne olur emmi,
Çıktığımız yola çöl deme heeri.
Al basmış Fadik'i çor çıkasica,
Git cılgadan vakit bol deme heeri.

Köyde bıldır çipar yüzüne yanıp,
Havas ettiğim bu gancığa ganıp,
Gücük ayazına sen de aldanıp,
Bun basan yanağa al deme heeri.

Pinnikte ferikler ererken yaza,
Şu eğsük etek de geliyor gaza.
Gaynana dediğim o beynamaza,
Ağzından bal damlar bal deme heeri.

Boyu devrilesi dünürücü Lemi,
Garez etmiş bana essahdan hemi.
Deh de güdek emmi gerip de gemi,
Belanı Allah'tan bul deme heeri.

Dua et Cereğin Mıstık Dayı'ya,
Ocağında helle, bişi hediye.
Donsuz gezen gıçın buymasın diye,
Verdiği avrada çul deme heeri.

Başşak topluyoken cıfıtın hası,
Cimcik atmış gıza bu neyin nesi!
Avara gezenin şu boş kalfası,
Gaynına ettiğin zul deme heeri.

Bi süyem boyuyla sen çeşmeye in,
Zımsık vur çağaya ne iman, ne din.
Sıfatına tükürdüğüm zillinin,
Gır Ali'ye bu ne hâl deme heeri.

Bizim Ayyaş Duran şaşırılmış yolu,
Yine mekân dutmuş garşıkı gölü,
Bi de bana sövmüş domuzun dölü,
Git onun yanında kal deme heeri.

İstikani kırık çaydanlığı is,
Aşuk atıp işmar eden şu nakıs,
Yelerken peşime gülerde kıs kıs,
Eşgere söylemez dil deme heeri.

Anam da dutturmuş ayrı bi gayda,
Fene cedelleşir benle ne fayda,
Babam da yeyince zılgıtı hayda,
Çimdiği tükürüğe göl deme heeri.

Agubat gibi her söze laf atan,
Cazu abum var ya hep çalım satan,
Hinlik edip pişmiş aşa su gatan,
Cibiliyetsize kul deme heeri.

İçip soyha oğlan filkeden suyu,
Çökek göle dummuş batası huyu.
Nezük azesine çalıp küsküyü,
Kırdığım bıkına bel deme heeri.

Garip yine tuz basıp da yâreye,
Çamaşır tokaçlar inip dereye.
Şu senin Dıraz'ın gızı Sare'ye,
Burnundan aldırılmaz kıl deme heeri.

Ha! Gıtmir Holi'nin yalloz, mendebur
Garısı Kezik'e dedim hele dur.
Yüklüymüş de gine yediği bulgur,
İçtiği, zaara yal deme heeri.

Gadinge azığı; suyu taarda,
Helkede ağartu, gönbe dastarda.
Çek duldaya hısım! Dıkın ard arda ,
Dokunmaz kar, boran, yel deme heeri.

Geliyor zemheri neylesin bu kul.
Tamtakır zaanım ne para ne pul,
Nabalım boynuna eşindiği kül,
Yazuladığı yer çal deme heeri.

Aha şu boşboğaz çörpüşük gara,
Olmasa neylerim, yaram var yara.
Destin geçer emmi! Sakın tohdura,
Revirden şifasız sal deme heeri.

DERİK BİZ

◆ Nurgül Kaynar Yüce

Geçen yıla bildir bu sene bıyıl
Rıza göstermenin adıdır gayil
Göönü düşmek ise vermektir meyil
Esgimiş çaputa mitil derik biz

Eriyip güccülmüş sabuna kirtik
Onulmaz yaraya derik ki hörtük
Burkulup incinen kemiğe hırtık
Zebze fidesine çitil derik biz

Camız yavrusuna derler ki boduk
Gısa boylu için söylenir güdük
Gaynamış buğdaya, nohuda hedik
Güccük bakracaysa sitil derik biz

Galiba yerine elleham, zahar
Navruz açar dağda gelince bahar
Her evin önünden irahan kohar
Duvar kirişine hatıl derik biz

Nadas bizde velhan, yaş toprak darbız
Dere gıyısında yetişir yarpız
Fırnız suyunu gör çatlatır garpız
Ortadan kalkmaya batal derik biz

Bebek belenecek topraktır höllük
Teze yumurtayla doludur folluk
Takunyaya haphap, eşarba yağlık
İdare ipine fitil derik biz

Yeşil suvanların erkeği ürtmek
Guncukdurmak derik, çomağı dürtmek
Goşup saldırmanın adına seertmek
Caniye şikirsiz gaatil derik biz.

Süllüm merdivendir ecerse yeni
Köşker yere çalar sevdiği gönü
Goyundan gırkılır kirmenin yünü
Ağacın köküne çatal derik biz.

Açıktan eşkere, alet endeze
Arısili derik biz tertemize
Yan geçeye duluk teyzeye dezze
Ağır ve tembele hantal derik biz.

Bulaşığa çepel, eşeğe eşşek
Galın yün yatağın adıdır döşşek
Mermi govanının söylemi fişşek
Yan gelip yatmaktır tatil derik biz.

ATIŞMA

◆ Fatih Kandemir

Dedim bir güzele sen nerelisin
Dedi yiğit belli sen yaralısın

Dedim bizim elin sen maralısın
Dedi belli belli sen buralısın

Dedim güzel biraz atışalım mı
Dedi kızıp kızıp yatışalım mı

Dedim ki duydun mu dertli sazımı
Dedi sen çektin mi benim nazımı

Dedim ki yüzüme baktın mı sen hiç
Dedi bana türkü yaktın mı sen hiç

Dedim ben türküyü sen beni yaktın
Dedi o yüzden mi beni bıraktın

Dedim ben seversem kolay vazgeçmem
Dedi ben sevdanın yolundan geçmem

Dedim ya geçersen görürsem seni
Dedi haydi geçir kolaysa beni

Dedim sevmek güzel sevilme ne hoş
Dedi sevmem seni uğraşların boş

Dedim ben de başka güzel severim
Dedi sana benden güzel yok derim

Dedim senden güzel niceleri var
Dedi işte şimdi olmam sana yâr

Dedim ki latife alma ciddiye
Dedi ben de dedim korkasın diye

Dedim Kemahlıyı nasıl bilirsin
Dedi oyunuma çabuk gelirsin

EMEKLİ MEBUSLAR KIRAATHANESİ/üç (Ankara Havaları)

◆ Halit Yıldırım

O gün bazı işlerim olduğu için kıraathaneye biraz geç gitmişim. Kapıdan girdiğimde bir de ne göreyim Çanakkale Eski Mebusu Vecihi Şençalar elinde bir gırnata ile döktürüyor. Mebuslar toplanmışlar etrafına onu keyifle seyrediyorlar.

Kısa fasıl bitince mebuslardan birisi: “Yahu biz neden bir koro oluştur muyoruz?” demez mi? Bizim adamlar durur mu herkes hurra “Tamam!” diye bağrıışmaya başladılar.

Durumu Reis Ceyhun Zeydan Bey’e bildirmek bana düşmüştü. Reisi cepten aradım. Durumu kendine arz ettiğimde bana:

-“Öğleden sonra geldiğimde ilgili arkadaşlarla durumu müzakere edelim.” dedi. Bu cevap üzerine bizimkiler başladı düşünmeye. Falan kanun çalıyor yaz listeye, falan bağlamacı yaz, falan kemancı yaz. Ben ha bire liste oluşturuyordum. Önümde bayağı bir liste oluşmuştu. Oradaki herkes bu işin şefliğini Vecihi Şençalar’ın yapmasında hemfikir olmuştu.

Vecihi Bey bendeki listeyi eline aldı şöyle bir göz gezdirdi:

-“Eksik birkaç saz daha var. Onları da bulmak lazım.” dedi. Bu esnada kahveci Temel söze girdi:

-“Ben de kemençe çalarım. Beni de yazın.” Herkes “Tamam.” dedi ama Vecihi Bey’in yüzü bir buruştu ki Allah’tan Temel görmedi.

Öğleden sonra Reis kıraathaneye gelince hemen müzakereler başladı. Vecihi Bey kemal-i edep ile ayağa kalkıp önünü ilikledi:

-“Reis Bey, kıraathanemizde bir koro tesisi için arkadaşlar bendenizi şef sıfatı ile bu göreve münasip görmüşler. Zatiâliniz de uygun görürseniz işe başlamak isteriz.” dedi. Reis Bey boğazını temizledikten sonra konuşmaya başladı:

-“Değerli arkadaşlar sanat, bir milleti millet yapan asıl kültür unsurlarından birisidir. Sanatsız bir milletin hayat damarlarından birisi kopmuştur. Elbette bu milletin bir ferdi olarak böylesine güzide bir topluluğun sanattan ayrı kalması düşünülemezdi. Öncelikle bu fikri ortaya atan arkadaşlara teşekkür ediyorum. Ancak sanat meselesi ihtisas ister, yetenek ister, duygu ister. Bu histen ve beceriden yoksun kişilere de bu icrayı dinlemek münasip olur. Şimdi Vecihi Bey’in bu konuda mahir olduğuna ben de taraftarım. Onun şefliği elbette münasiptir. Ancak kurulacak bu koro alaturka mı olacak, alafranga mı olacak; alaturka olacaksa sanat musiki mi icra edecek, halk musikisi mi icra edecek yoksa hafif müzik dediğimiz musikiyi mi, buna karar vermek lazım.” Bizim Temel hemen lafa atıldı:

-“Reis Bey alafranga bizi bozar. Türkü neyimize yetmiyor?” Tabii herkes gülüştü. Vecihi Bey söz istedi:

-“Efendim bizler orta yolu takip edeceğiz. Cemiyet üyelerimizden sazendelerimizin çalabildikleri her parçayı ister alafranga, ister alaturka icra edebiliriz, sorun yok.” Reis Bey bu sözden pek hoşlanmış benzemiyordu:

-“Vecihi Bey kaş yapalım derken göz çıkarmayalım. Sazendelerimiz dediğiniz arkadaşlar neler çalarlar, hangi disiplin ile çalarlar bunları da bilmek gerekmez mi?”

-“Efendim musiki lisanının alfabesi notalardır. Notalar ise evrenseldir. Sadece bizim musikimize has bazı bemol ve diyezler vardır ki bunlar da makamların oluşumuna yarar. Zannımca bu sorunu hallederiz.” Reis Bey geri yaslanıp bir müddet düşündü:

-“Peki sazendeler kimlerdir, ne çalıyorlar bu arkadaşlar?” diye sordu. Vecihi Bey elindeki listeyi Reis Bey’e verdi. Reis Bey listeyi sesli olarak okumaya başladı:

-“Şef ve klarnet, Vecihi; kanun, Ali Galip Bey-Maraş; kemanlar, Sezer Cumhur Bey-Gaziayıntab, Halim Bey-Edirne; kemençeler, Kahveci Temel ve Sururi Bey-Rize; bağlama, Neşet Hürtaş-Kırşehir; gitar, Soner Bey-İzmir; piyano, Cemal Bey-İzmir; ud, İhsan Efendi-Elaziz... İyi de bir de ritim saz gerekmiyor mu? Darbuka falan...” Vecihi Bey gayet kendinden emin bir şekilde cevap verdi:

-“Efendim onun da duyurusunu yaparız, birisi illa ki çıkar. Ayrıca istekliler de hanende olacaklar. Müsaade buyurursanız haftada iki gün çalışalım. Mesela pazartesi ve çarşamba 10-12 arası münasiptir.” Reis Bey çaresiz boynunu büktü:

-“Olur.” dedi.

Koro oluşumu için gerekli duyurular yapıldı. İlk çalışma gününde tüm ekip hazır idi. Ama ne şamata... Birisi elini kulağına atıyor bir uzun hava çekiyor, birisi çıkıyor Dede Efendi’den bir şey söylüyor. İkiisi

üçü halay çekiyorlar. Derken korodaki sazlar ve hanedeler belirlendi. Provalar için repertuvar çalışması yapıldı. İlk bölüm sanat musikisi eserlerinden tertip edildi. 10 kadar şarkı seçildi. İkinci bölümde de 7 türkü ve aranjman dediğimiz hafif müzik tarzı 3 parça söylenecekti.

Her şey tamamı da bir ritim saz bulunamamıştı. Vecihi Bey eline aldığı zilli bir tef ile çalışmalarını idare etmeye çalıştı. Bu kadar farklı sazdan çıkan sesler de çok orijinal idi. Hele sanat musikisi eserlerinde elektro bağlama ve kemençe sesleri o kadar farklı geliyordu ki insan ister istemez gülüyordu.

Curcunalı çalışmalar epey bir süre devam etti. Sonunda bir konser verilmeye karar verildi. Ancak hâlâ bir ritim sazı bulunamamıştı. Durum Reis Bey'e iletildi. Reis Bey konser için bir salon ayarlamak işini üstlenmişti. Gençlik Parkı'ndaki kültür merkezinin salonu ayarlandı. Ses teknisyenleri, davetiyeler her şey tamamı. Ama hâlâ bir darbukacı yoktu.

Günler yaklaştıkça Vecihi Bey huzursuzlanmaya başladı. Sonunda Reis Bey'i koroyu izlemesi için bir çalışmaya davet edip o esnada bu sorunu dile getirmeye karar verdi. Reis Bey eşi ile geldi ve çalışmayı izledi. Gerçekten de koro bayağı bir mesafe almıştı. Çok beğendi ve ekibi ayakta alkışladı. Vecihi Bey bu durumdan gayet memnun olmuştu. Tam zamanı diyerek:

-“Efendim malumialiniz bu çalışmalarda ritim olmazsa koroda yeknesaklık ve birliktelik sağlanamaz. Ritim şarkıların ve türkülerin hızını ayarlar. Biz de ritimci bulamadık gurubumuzdan. Zatiialiniz acaba TRT'den bir iki ritim saz ayarlayabilir mi?”

Reis Bey birden ciddileşti:

-“Ne münasebet efendim. TRT'den gelen sazender para isterler. Biz zaten amatörüz, sizlerin aidatlarından başka da bir gelirimiz yoktur. Ritim sazi dışarıdan getirmek bize yakışmaz. Bu grupta da mebusluğundan bu güne kadar her toplantıda sıra kapaklarını çalmakla maruf onlarca adam var. Verin ellerine birer ritim saz, bakın göreceksiniz nasıl ustalıkla çalacaklar.”

Bu cevabı hiç beklemiyorduk. Bu arada Reis Bey ayağa kalkıp izleyicilere bir göz gezdirdi:

-“Aha bak müzmin muhalifler Cevdet Bey ile Ayhan Bey buradalar. Onlardan âlâ ritimci mi olur? Bu ikisinin mecliste sıra kapaklarını kırmışlıkları bile var.”

Sorun bu şekilde halledilmiş oldu. Gerçekten de ikisi, bir darbuka çalıyorlardı ki görmeyin gitsin. Hele Ankara havalarında öyle bir çalıyorlardı ki Şef Vecihi Bey'in bile ağzı açık kalmıştı.

ISKALANAN HABERLER

◆ Faik Bitirak

Konyalı mühendisler cenaze hizmetlerinde devrim niteliğinde bir buluşa imza attı. Muhabirimiz, Salim Sağ'ın uzattığı mikrofona konuşan firma yetkilisi son teknoloji ile donattıkları akıllı tabut hakkında bilgi verdi. Klimalı ve klimasız modelleri bulunan akıllı tabut, mp3 çalar özelliğine sahip. Cenaze töreni sırasında katılımcılara ister Kur'an-ı Kerim ister ilahi ve ağlama efekti, isterseniz farklı bir müzik dinletebilirsiniz. Alarm ve hareket sensörü ile donatılan tabut, olası hataları da önlemeyi amaçlıyor. Böylelikle kimi zaman haberlere de konu olan dirilme ve hortlama vakalarına karşı cemaat uyarılabilecek. İçerisindeki çift hava yastığı, koltuk ısıtma ile müşterilerine konforlu bir yolculuk sunuyor. Akıllı tabut pek çok özelliğiyle yerli ve yabancı tüketicilerin ilgi odağı olacağı benziyor.

Öte yandan başka bir girişimci tarafından ana sponsorluğunu şair Ali Emre'nin yaptığı ve “Işıklar İçinde Uyusun” spot başlıklı güneş panelli hazır mezarlar öleceklerin beğenisine sunulmaya başlandı. Her ayrıntı düşünülerek donatılan mezarlar ileri teknoloji ürünü bir iklimlendirme sistemine sahip. Devlet dairelerinde kaloriferlerin yakılıp söndürüldüğü tarihlere göre ayarlanan bu sistemle, yazın depolanan sıcak hava kışın mezarın oda sıcaklığında kalmasını sağlıyor. Kışın depolanan soğuk hava ise yaz mevsiminde klima etkisi yapıyor. Böylece mevtanın üşüme ve sıcaktan kavrulma sorununu ortadan kaldırmıştır. İklimlendirme cihazlarının mucidi mikrofonlarımıza şunları söyledi: “Akıllı mezarımız “Nur içinde yatsın” diyenlerin de dikkatini çekmekle birlikte asıl hedef kitlemiz “Toprağı bol olsun. Işıklar İçinde Uyusun.” ekolünü benimseyen vatandaşlarımızdır. Yakın gelecekte seri üretime geçmeyi hedeflediğimiz ürünlerimiz için ön sipariş almaya başlamış bulunmaktayız. Dileyen müşterilerimiz için mezarlara led ışıklı iç aydınlatma sistemleri de yerleştirilmektedir.”

KADROLU MUHTAR VII (Eşek Tüccarı)

◆ Mehmet Pektaş

Serkan'ı evimde misafir ettim. Hanım, onun eski eşyalarla ilgilendiğini duymuş, anasının eski kılimlerini almış gelmiş, önümüze attı. "Bunlar kaç para eder?" dedi. Serkan'la daha önceden kararlaştırdığımız gibi eşim ve çocuklar dahil hiç kimseye intikam planımızdan bahsetmemiştim. Akşam bir durum değerlendirmesi yaptık. Ertesi gün neler yapacağımızı konuştuk. Köylüler ellerindeki eski eşyaların değerli olduğuna inanmışlardı ama bizim intikam alacaklarımız henüz kafese girmemişti. Serkan:

-“Onlar bize gelmiyorsa biz onlara gidelim. Nasıl olsa evlerinde eski bir şey vardır. Ben ona müşteri olurum, oradan yürürüz.” dedi. Hepsini de bu saatte köy kahvesinde bulacağımızdan emindim. Kalkıp kahveye gittik. Kahvede Serkan ilgi odağıydı. Bizi gören sandalyesini alıp yanımıza geliyor, masamızın etrafı gittikçe kalabalıklaşıyordu. Çok geçmeden bizim tayfa da geldi. Herkes Serkan'a ellerindeki eşyaların kıymetli olup olmadığını soruyordu. Serkan, bazılarını "Kıymetli" dedi, bazılarını "Yarın bakalım." dedi. Gözüm bizimkilerin üzerindeydi. Tırı Mahmut, kıvranıyordu. Muhtemelen bir şey soracak ama bir türlü soramıyordu. Bizi yalnız yakalamak istediğinden adım kadar emindim. Ona bu fırsatı bir şekilde sunmalıydım.

-“Serkan kardeş biz müsaade isteyelim.” dedim. Köylüler:

-“Ne güzel oturuyorduk, saat daha erken.” dediler.

-“Anama uğrayıp haplarını attırayım, geç kalırsak uyur. Şimdiye yatağını sermiştir bile.” dedim. Buna kimsenin itiraz etmesi mümkün değildi.

-“Sen git, gel, Serkan Bey bizimle otursun.” diyenler oldu. Serkan benim bir şeyler düşündüğümü anlamıştı:

-“Ben de geleyim, hem ninenin elini öpmüş olurum.” dedi. Mahmut hemen ayaklandı:

-“Zaten benim ev de yol üstü beraber gidelim.” dedi. Oltaya düşmüştü. Üçümüz birlikte kahveden çıktık. Mahmut yolda dilinin altındaki baklayı çıkardı:

-“Yahu muhtarım madem Serkan Bey böyle şeyleri alıp satıyor niye bana söylemedin?” dedi.

-“Hayırdır Mahmut senin de mi eski eşyan var?” dedim. Mahmut:

-“Bana söyleseniz, Serkan Bey, böyle tek tek uğraşmazdı. Ben koca karılardan, koca heriflerden para bile vermeden eskilerini toplardım.” dedi. Bizim de planımız aşağı yukarı böyleydi. Mahmut'a

değersiz eşyaları para ile aldırtacaktık.

-“Mahmut, Serkan Bey'i ben de yeni tanıdım. Otobüste karşılaştık, ben ne bilirim?” dedim. Serkan:

-“Vakit geç değil Mahmut Bey, istersen birlikte çalışabiliriz.” dedi. Mahmut'un gözlerinin parıltısı karanlıkta bile belli oluyordu. Serkan, Mahmut'u iştahlandırmak için:

-“Bu işte çok para var çok. Hiç ummadığın şeyler binlerce dolar ediyor.” dedi. Ben:

-“Mahmut yok mu sende hiçbir şey?” dedim. Mahmut:

-“Benim karı eskiyi hiç sevmez. Babadan kalma eski bir semerden başka bir şey yok.” dedi. Bu defa Serkan'ın gözleri parladı:

-“Sahi mi söylüyorsun, eski bir semer kaç para senin haberin var mı?” dedi. Mahmut bön bön bakıyordu. Serkan:

-“Ben geçen yıl bir semeri Avrupa'da bin Euro'ya sattım.” dedi. Mahmut, bin Euro'nun kaç para yaptığını parmaklarıyla hesaplamaya çalıştı. Sonra da:

-“Ne yapıyorlar ki semeri?” dedi. Ben kendimi tutamadım:

-“Senin gibi eşeklere vuruyorlarmış.” dedim. Mahmut:

-“Muhtarım dalga geçme, şurada iş konuşuyoruz.” dedi. Serkan:

-“Bunları kafelere, otellere, lüks mağazalara dekorasyon malzemesi olarak koyuyorlar.” dedi. Mahmut numaramızı bal gibi yemişti ama yine de aklında birkaç soru işareti vardı:

-“Altı üstü semer bu. Orada yapan yok mu?” Ben araya girdim:

-“Mahmut deli deli konuşma, semerin ustası mı kaldı. Burada bile yaptırmaya kalksan yaptıramazsın.” dedim.

-“Doğru söylüyorsun.” dedi. Serkan:

-“Mahmut Bey, n'olur şu semeri bir göster.” dedi. Mahmut'un arkasına düştük. Birlikte ahıra girip telefonun ışığıyla eski semere baktık. Serkan, semeri görür görmez, atladı:

-“Bu ne güzel bir şey böyle. Harika. Bu semer en az iki bin Euro eder.” dedi. Mahmut'un yüzü gülüyordu. Serkan:

-“Bunu ben bin Euro'ya alayım senden.” dedi. Mahmut, iki bini duyduğu için bine razı olmuyordu. Bunun üzerine Serkan başka bir teklif yaptı:

-“Mahmut Bey, bu semerlerden başka bulabilir miyiz?” Mahmut:

-“Buluruz neden bulmayalım? Bizim köyde, çev-

re köylerde eşiği olan herkeste vardır.”

-“Sen ne kadar semer bulabilirsen topla. Avrupa’da bu iş için büyük müzayedeler yapılıyor. Eylül ayına kadar zaman var. Ne kazanırsak üçe bölelim. Diyelim ki yüz elli semer buldun, yüz elli bin Euro kazandık. Elli elli paylaşırız.” Ben araya girdim:

-“Beni karıştırmayın ne yaparsanız yapın.” dedim. Mahmut, zaten ilerde beni devreden çıkarmak isteyecekti. Hem ortak olursak yediği kazığı benden çıkarmaya çalışabilirdi. En iyisi hiç girmemektir. Serkan elini Mahmut’a uzattı. Mahmut dünden razı. Serkan:

-“Paraya acıma, semerimi satmam diyene üç yüz, beş yüz, bin iki bin ver, al.” dedi. Mahmut:

-“Kap kaçak, kilim keçe de alayım mı?” dedi. Serkan:

-“Millet kabın kacağın para ettiğini biliyor. Ama semeri hiç kimseye söylemedim. Hem yüz tane kap kacak satasıya bir semer satmak daha karlı.” dedi. Mahmut’un aklı yatmıştı. Ama hâlâ daha fazlasını istiyordu.

-“Semerden daha değerli bir şey varsa onu toplayalım?” dedi. Serkan:

-“Yok, dedi. Semer en kıymetlisi.” Mahmut:

-“Ortak sen baştan yanlış iş tuttun. Köylüler aman uyanmasın. Yarın bizim köylülere mal verdiğim firma batmış, ben bir firma daha bulursam size haber veririm, de.” Serkan, Mahmut’un bu kadar açgözlü davranmasına inanamıyordu. Bazen kendini tutamayıp gülüyordu. Bense işin içine para girince Mahmut’un her şeyi yapabileceğini çok iyi biliyordum. Ahırdan çıkarken Mahmut, semeri omzuna vurdu. Serkan şaşkıncı:

-“Ne yapıyorsun?” dedi. Mahmut:

-“Bu kadar kıymetli şey ahırda tutulur mu, eve götürüp sandığa koyacağım.” dedi.

-“Yenge kızmasın Mahmut.” dedim.

-“Kızarsa kızsın.” dedi. Oradan ayrılırken Mahmut, Serkan’a da bana da sıkı sıkı aman ağzınızdan bir şey kaçırmayın diye tembihledi. Serkan da Mahmut’a:

-“Bulabildiğin kadar semer bul. Ne kadar çok bulursan o kadar iyi.” dedi. Mahmut’un evinden iyice uzaklaştıktan sonra kendimizi koyuverdik. Kahkahalar atıyorduk. Gülmekten gözlerimizden yaş gelmişti. Serkan:

-“Muhtarım gördün mü intikam nasıl alınır? İlk günden Mahmut’u semer tüccarı yaptık.” dedi.

-“Serkan bu Mahmut o kadar uyanıktır ki, millet anlamasın diye direk semere müşteri olmaz, eşiği satın alır, sonradan semerini ister.” dedim.

-“Semer tüccarı değil eşek tüccarı olacak desene” dedi. Gülmekten karnımıza ağrılar girdi.

DERGİLERİN GÖZÜ KÖR OLSUN

◆ Mehmet Hartlap

E-posta gönderdim dönen olmadı,
Yönetmen herhalde zaman bulmadı.
Aradım telefon bir kez çalmadı,
Ah bu dergilerin gözü kör olsun!

Yazdığım şiirler elimde kaldı,
Meşhur şair olmak bize mi kaldı?
Her biri ayrı bir sınıfta kaldı,
Varsın sayfaları bize dar olsun!

Burnunda ormanı gözleri görmez,
Hece şiirine dilini sürmez,
Gıdaklar gıdaklar yumurta vermez,
İmgeyi gediğe koyan var olsun!

Aruz da hece de geçmişte kaldı,
Yerini moderin şiirler aldı,
İnekler öküzden hamile kaldı,
Sürmesin tarlayı varsın bor olsun!

Kısa paslar ile oyun kurarlar,
Yenilir yenilir rakip ararlar,
Kör burun vururlar topu yararlar,
Santraya koşarlar varsın var olsun!

Kart tavuklar toy horozu kekeli,
Ellerinde edebiyat tekeli,
Onlar temiz başkaları lekeli,
Kimi şirret kimi varsın şer olsun!

İnstikram’dan çıktım Fesbuk’a girdim,
Bakınca yüzlerce tıklama gördüm,
Şiyir meydanına atımı sürdürdüm,
Beni görmeyenler artık kör olsun!

Neodepik şiirini bilmezler,
Caza can atarlar saza gelmezler,
Aynaya bakarak bile gülmezler,
İster kadın olsun ister er olsun!

Mehmet Hartlap söyler sözün özünü,
Kavlatmaya gelmez lafın yüzünü,
Sorsan çoğu bilmez elif cüzünü,
Çok beklerler kalem kaşlı yar olsun!

ALAYINA TILKI HİKAYE VE ÖYKÜ YARIŞMASI

Ana yükleniciliğini Milsiz Eğitim, baba yükleniciliğini Gençlik İdman Bakanlığının yapacağı Alayına Tilki Öykü Yarışması'nın şartları ve koşulları değiştirilerek daha çok kişiye ödül verilmesi kapsamında dip, alt, orta ve üst kurulda görev alacak her kuruldan 7 asil, 7 yedek, 7 de ihtiyattaki yedek olmak üzere toplamda 84 üst düzey hikâyeci ve öykücünün isimlerinin mahsus gizlenerek belirlendiği ilgili bakanlıkların sitelerinde kamuoyu ile paylaşılmıştır.

Söz konusu bakanlıkların sitelerinin lüzumsuz yere tıklanması ve heklenmesinin önüne geçmek için de ülkemizde yayımlanan dergileri "Kamu Hizmeti" üst başlığı ile öykü yarışmasını duyurmaya buyur etmişler. Biz de Açikkara, hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi olarak bakanlarımızın bu ricalarına bigane kalmamak için gönderilen yarışma metnini okurlarımızla paylaşmak istiyoruz.

Alayına Tilki Hikâye ve Öykü Yarışması Şartları

a) Hikaye Yarışması

1. Katılımcıların 20-22 yaş arası üniversite öğrencisi olması (Açık, yarı açık ve kapalı öğretim dahil)
2. Yarışmaya katılacak öğrencilerin daha önce hiç bir yerde hikâye yayımlanmaması (Noter Onaylı)
3. Alttan dersleri olmaması, üstten ders almamış olması, devamsızlığının ne çok ne de az olması, okula devam ettiği günlerde ne arkada, ne de önde oturuyor olması (Noter Onaylı)
4. En az 5 yıl İngilizce dersi gördüğü halde herhangi bir yabancı dil bilmemesi (Ana dilini iyi kötü bilmesi yeterlidir.)
5. Okuduğu fakültede herhangi bir yüz ağartıcı belge almamış olması (Fakülte Onaylı)
6. Facebook, Instagram, Twitter, Lİkedln, Snapchat, Tumblr, Pinterest, Reddit, Tiktok başta olmak üzere bizim bildiğimiz, bilmediğimiz tüm sosyal medya uygulamalarında en az bir tane hesabı olup Aleyna Tilki'yi takip etmek. Eğer hesabı yoksa, muadili 3 kişiyi takip etmek.
7. Üye olduğu sosyal medya hesaplarından "İlk kez 2020 yılına gircez." "Bugün cumartesi yarın pazar sonra pazartesi olucak." "Ah ne güzel bi pazartesi" "Bugün cuma değil ama cuma mesajı atasım geldi :-D" gibi paylaşımlar yapmak. Eğer paylaşım yapmıyorsa bu tarz gönderileri paylaşmak.

b) Öykü Yarışması

1. Öykü yarışmasına 23-25 yaş arası üniversite öğrencileri katılabileceklerdir. (Açık, yarı açık ve kapalı öğretim hariç)
2. Öykülerini kitap halinde hikâyeleştirmemek
3. Öykülerinde başkalarına öykünmemek
4. Hikâyede öyküye söylenmemek
5. Daha önce yazmış olduğu dergilerin genel yayın yönetmenlerinden alacakları CiVi (Noter onaylı)
6. Serimden düğüme, düğümden çözüme, girişe, gelişmeye sonuca hatasız şekilde geçiş yapabilmek.

20-22 Yaş Hikâye Ödülleri:

20 Yaş Ödülü: Seçkin bir kozmetik mağazasından bir yıllık bakım seti+ 20 adet tiyatro bileti+ 30 adet sinema bileti+ 12 adet maşallah kolyesi+ 1 adet iPhone cep telefonu+ 5 GB internet+ 500 SMS

21 Yaş Ödülü: Seçkin bir iç giyim mağazasından 21 takım üstülük +tumuş + 1 adet iPhone cep telefonu+5 GB internet+ 500 SMS

22 Yaş Ödülü: Kıbrıs'ta bir haftalık tatil ve Aleyna Tilki konserine protokolden bilet+ 1 adet iPhone cep telefonu+5 GB internet+ 500 SMS

23-25 Yaş Öykü Ödülleri:

23 Yaş Ödülü: Seçkin bir kozmetik mağazasından bir yıllık bakım seti+ Okuduğu şehirde bir yıllık (sadece) belediye otobüslerinde geçerli abonman bileti+52 adet sinema bileti+ 365 adet çiğnenmemiş kenger sakızı+1 adet iPhone cep telefonu+5 GB internet+ 500 SMS

24 Yaş Ödülü: Seçkin bir iç giyim mağazasından 21 takım memişlik + tumuş +Okuduğu şehirde tramvay varsa altı aylık abonman bileti+ 150 adet falım sakızı+ 12 imitasyon iPhone cep telefonu+5 GB internet+ 500 SMS

25 Yaş Ödülü: Kıbrıs'ta bir haftalık tatil ve Aleyna Tilki konserine protokolden bilet+ üç aylık halk otobüslerinde geçerli otobüs bileti+ Bir yıl içinde dört defa memlekete gidiş-dönüş otobüs bileti+ 5 kg. sızma zentin yağı+ 1 imitasyon iPhone cep telefonu+5 GB internet+ 500 SMS

Önemli Not: Yarışmaya erkek ve hünsalar katılamaz.